2026/1946

19.8.2026

TŁUMACZENIE

Umowa między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego w celu zapewnienia wolności żeglugi w związku z kryzysem na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR ASPIDES)

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA DŻIBUTI, zwana dalej „Dżibuti" lub „państwem przyjmującym",

z drugiej strony,

razem zwane dalej łącznie „Stronami",

ZANIEPOKOJONE nasileniem ataków na statki handlowe i komercyjne oraz podkreślając, jak ważne jest, by statki wszystkich państw mogły korzystać z praw i wolności w zakresie żeglugi na Morzu Czerwonym, w tym jeśli chodzi o przejście tranzytowe statków handlowych i komercyjnych przez cieśninę Baab al-Mandab, zgodnie z prawem międzynarodowym;

UWZGLĘDNIAJĄC:

— rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 2624 (2022) oraz 2722 (2024),

— Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza sporządzoną w Montego Bay w dniu 10 grudnia 1982 r.,

— uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2024/583 z dnia 8 lutego 2024 r. w sprawie operacji Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego w celu zapewnienia wolności żeglugi w związku z kryzysem na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR ASPIDES) ([1]),

— pismo Republiki Dżibuti z dnia 12 marca 2024 r., w którym zaakceptowano w szczególności fakt, że operacja EUNAVFOR ASPIDES zostanie rozmieszczona w Dżibuti w celu uzyskania potrzebnego wsparcia,

— fakt, że umowa ta nie ma wpływu na prawa ani obowiązki Stron wynikające z innych umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym z Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres stosowania i definicje

1. Niniejszą umowę stosuje się do sił dowodzonych przez Unię Europejską oraz do ich personelu.

2. Niniejsza umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i w jego przestrzeni powietrznej.

([1]) Dz.U. UE L, 2024/583, 12.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/583/oj.

3. Na potrzeby niniejszej umowy:

a) „siły dowodzone przez Unię Europejską” lub „EUNAVFOR” oznaczają dowództwo wojskowe Unii Europejskiej oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji, ich okręty, statki powietrzne, wyposażenie oraz środki transportu;

b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie operacji Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego w celu zapewnienia wolności żeglugi w związku z kryzysem na Morzu Czerwonym (EUNAVFOR ASPIDES) ustanowionej przez Unię Europejską decyzją Rady (WPZiB) 2024/583;

c) „dowódca operacji” oznacza dowódcę operacji;

d) „dowódca sił Unii Europejskiej” oznacza dowódcę w teatrze działań;

e) „dowództwo wojskowe Unii Europejskiej” oznacza dowództwo wojskowe oraz jego oddziały, niezależnie od ich umiejscowienia, podlegające dowódcom wojskowym Unii Europejskiej sprawującym dowództwo lub kontrolę wojskową nad operacją;

f) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki, okręty, statki powietrzne i oddziały należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;

g) „personel EUNAVFOR” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUNAVFOR, jak również personel rozmieszczony w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji Unii Europejskiej w ramach operacji, który znajduje się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu miejscowego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;

h) „personel miejscowy” oznacza zatrudnione lokalnie osoby będące obywatelami państwa przyjmującego lub mające w nim stałe miejsce pobytu;

i) „obiekty” oznaczają wszelkie pomieszczenia, mieszkania oraz tereny niezbędne dla EUNAVFOR i personelu EUNAVFOR;

j) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR;

k) „wody” oznaczają wody wewnętrzne i morze terytorialne państwa przyjmującego oraz przestrzeń powietrzną ponad tymi wodami;

l) „korespondencja służbowa” oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. EUNAVFOR i jego personel przestrzegają przepisów ustawowych i wykonawczych państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań lub działalności niezgodnych z celami operacji.

2. EUNAVFOR z wyprzedzeniem i regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie członków swojego personelu wjeżdżających na terytorium państwa przyjmującego, przejeżdżających przez to terytorium lub przebywających na nim, jak również przekazuje dane identyfikacyjne okrętów, statków powietrznych i jednostek działających na wodach państwach przyjmującego i okrętów zawijających do portów państwa przyjmującego.

3. Plan rozmieszczenia lub wizyty w Dżibuti obywateli państwa trzeciego uczestniczącego w operacji jest uprzednio zgłaszany za pośrednictwem noty werbalnej Dżibuti w celu uzyskania jego zgody. W przypadku braku pisemnego sprzeciwu ze strony Dżibuti w terminie piętnastu (15) dni od otrzymania tego powiadomienia uznaje się, że to rozmieszczenie lub wizyta w Dżibuti obywateli państwa trzeciego uzyskały milczącą zgodę władz Dżibuti.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Personel EUNAVFOR obecny na terytorium lądowym państwa przyjmującego musi zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.

2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUNAVFOR posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne sił EUNAVFOR, o których z wyprzedzeniem informowane są właściwe organy państwa przyjmującego.

3. EUNAVFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia, takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole oficjalne, na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUNAVFOR oznakowane są widocznym emblematem EUNAVFOR.

4. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUNAVFOR, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel EUNAVFOR ma wstęp na terytorium lądowe państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu aktualnego paszportu lub, w przypadku pierwszego wjazdu, z wyłączeniem załóg okrętów i statków powietrznych EUNAVFOR, po przedstawieniu indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wyjazdu wydanego przez EUNAVFOR. Personel EUNAVFOR nie podlega kontroli imigracyjnej ani celnej podczas wjazdu, wyjazdu lub pobytu na terytorium państwa przyjmującego. Załogi okrętów i statków powietrznych EUNAVFOR nie podlegają przepisom wizowym.

2. Personel EUNAVFOR nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on żadnych praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.

3. Po wkroczeniu EUNAVFOR na terytorium państwa przyjmującego państwo to otrzymuje w celach informacyjnych ogólny wykaz zasobów EUNAVFOR.

Zasoby te posiadają oznaczenia identyfikacyjne EUNAVFOR. EUNAVFOR jest zwolniony z przedstawiania wszelkich innych dokumentów celnych i z wszelkich inspekcji.

4. Personel EUNAVFOR może kierować pojazdami silnikowymi, pilotować okręty i statki powietrzne na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania odpowiednio ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota wystawionych przez jedno z państw wysyłających.

5. Na potrzeby operacji państwo przyjmujące przyznaje EUNAVFOR i personelowi EUNAVFOR swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie swojego terytorium, w tym także swoich wód i przestrzeni powietrznej. Swoboda poruszania się w obrębie morza terytorialnego państwa przyjmującego obejmuje postój i kotwiczenie.

6. Na potrzeby operacji EUNAVFOR może przebywać na wodach w trakcie startu, lądowania lub przyjmowania na pokład statku powietrznego lub urządzenia wojskowego.

7. EUNAVFOR oraz wszelkie wyczarterowane przez niego środki transportu mogą korzystać na potrzeby operacji z dróg publicznych, mostów, promów, lotnisk i portów bez uiszczania podatków i podobnych należności. EUNAVFOR nie jest zwolniony z opłat za zamówione usługi.

8. Dżibuti upoważnia EUNAVFOR do dostępu do zagranicznych obiektów wojskowych w Dżibuti i do korzystania z nich w celu rozmieszczenia maksymalnie dziesięciu (10) osób.

EUNAVFOR powiadamia Dżibuti notą werbalną o liczbie personelu rozmieszczanego w tych obiektach wojskowych od dnia 1 stycznia 2026 r., w granicach maksymalnej liczby określonej w akapicie pierwszym.

W przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności uznanych przez Unię Europejską i Dżibuti, w szczególności w przypadku gdy operacja nie ma wyznaczonego dowództwa, EUNAVFOR może przewidzieć tymczasowe rozmieszczenie dodatkowych dwudziestu (20) osób w jednym z tych obiektów wojskowych na okres sześciu (6) miesięcy. Dżibuti jest powiadamiane notą werbalną o zaistniałych wyjątkowych okolicznościach i szczegółach tego rozmieszczenia w celu uzyskania jego zgody. W przypadku braku pisemnego sprzeciwu ze strony Dżibuti w terminie piętnastu (15) dni od otrzymania tego powiadomienia uznaje się, że to dodatkowe tymczasowe rozmieszczenie uzyskało milczącą zgodę władz Dżibuti. Gdy tylko wyjątkowe okoliczności ustaną, liczba personelu rozmieszczonego w zagranicznych obiektach wojskowych w Dżibuti zostaje przywrócona do maksymalnie dziesięciu (10) osób.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUNAVFOR przez państwo przyjmujące

1. Obiekty EUNAVFOR oraz jego okręty i statki powietrzne są nietykalne. Funkcjonariusze państwa przyjmującego mogą jednak do nich wkraczać po uzyskaniu zgody dowódcy sił Unii Europejskiej.

2. EUNAVFOR, jego mienie i zasoby objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czyim posiadaniu się znajdują.

3. Obiekty EUNAVFOR, ich wyposażenie i inne przedmioty, które znajdują się w tych obiektach, oraz środki transportu EUNAVFOR nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.

4. Archiwa i dokumenty EUNAVFOR są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

5. Korespondencja służbowa EUNAVFOR jest nietykalna.

6. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, podatków i podobnych należności, z wyjątkiem należności za przechowywanie, przewóz i inne świadczone usługi.

7. W odniesieniu do nabywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych na potrzeby operacji, EUNAVFOR zwolniony jest z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze.

EUNAVFOR nie podlega zwolnieniu z opłat ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUNAVFOR przez państwo przyjmujące

1. Personel EUNAVFOR nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie. W przypadku gdy organ policyjny państwa przyjmującego stwierdzi popełnienie przestępstwa na drodze publicznej, organ ten jest upoważniony – w przypadku gdy sprawca naruszył integralność fizyczną obywatela kraju przyjmującego – do zatrzymania go, aby zapewnić ochronę do przybycia właściwych władz EUNAVFOR.

2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUNAVFOR są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych, o których mowa w ust. 6.

3. Personel EUNAVFOR korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego.

Dane państwo wysyłające lub dana instytucja Unii Europejskiej, w zależności od przypadku, mogą zrzec się immunitetu od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUNAVFOR. Zrzeczenie takie powinno zawsze być sporządzone w formie pisemnej.

4. Personel EUNAVFOR korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia funkcji służbowych.

Dowódca sił Unii Europejskiej oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja Unii Europejskiej są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wszczęcia przed sądem państwa przyjmującego postępowania cywilnego przeciwko członkowi personelu EUNAVFOR. Przed wszczęciem takiego postępowania sądowego dowódca sił Unii Europejskiej oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja Unii Europejskiej przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy czyn będący przedmiotem postępowania został popełniony przez członka personelu EUNAVFOR podczas pełnienia funkcji służbowych.

Jeżeli czyn ten został popełniony przez personel EUNAVFOR podczas pełnienia funkcji służbowych, nie wszczyna się postępowania i stosuje się art. 15. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, można wszcząć postępowanie.

Państwo przyjmujące upewnia się, czy poświadczenie wydane przez dowódcę sił Unii Europejskiej oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucję Unii Europejskiej jest wiążące dla właściwego organu państwa przyjmującego.

Wszczęcie postępowania cywilnego przez danego członka personelu EUNAVFOR uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUNAVFOR nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.

6. W stosunku do członka personelu EUNAVFOR nie mogą być przedsięwzięte żadne środki egzekucyjne z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie tego członka personelu EUNAVFOR nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeżeli dowódca sił Unii Europejskiej poświadczy, że jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUNAVFOR funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUNAVFOR nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet personelu EUNAVFOR od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.

8. Personel EUNAVFOR zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych mu przez EUNAVFOR lub państwo wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

9. Zgodnie z przyjętymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi państwo przyjmujące zezwala na przywóz i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, opłat za przewóz i opłat za podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu EUNAVFOR.

Osobisty bagaż personelu EUNAVFOR jest zwolniony z kontroli, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUNAVFOR, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach rewizję przeprowadza się jedynie w obecności członka personelu EUNAVFOR lub upoważnionego przedstawiciela EUNAVFOR.

Artykuł 7

Personel miejscowy

1. Personel miejscowy EUNAVFOR składa się wyłącznie z obywateli Dżibuti, oprócz wyjątkowych przypadków, w których Dżibuti zezwoli na zatrudnienie cudzoziemców będących rezydentami Dżibuti.

2. Personel miejscowy EUNAVFOR nie korzysta z przywilejów i immunitetów. Państwo przyjmujące sprawuje jednak jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby zbytnio nie zakłócać wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mogą w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego, we współpracy z właściwymi organami tego państwa, jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do każdego członka personelu EUNAVFOR podlegającego temu prawodawstwu.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom przyjętym przez dowódcę sił Unii Europejskiej.

2. Na potrzeby operacji personel wojskowy EUNAVFOR może nosić lub przewozić broń i amunicję, pod warunkiem że jest do tego upoważniony rozkazami wydanymi przez dowództwo.

Artykuł 10

Wsparcie państwa przyjmującego i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie siłom EUNAVFOR, na ich prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.

2. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonywaniu i wsparciu operacji.

3. Prawo właściwe dla umów zawieranych przez EUNAVFOR w państwie przyjmującym jest określane w tych umowach.

4. Każda umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej wykonywania ma zastosowanie procedura rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 15 ust. 3 i 4.

5. Państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUNAVFOR z podmiotami gospodarczymi na potrzeby operacji.

Artykuł 11

Zmiany w obiektach

Siły EUNAVFOR są upoważnione do budowy lub przebudowy obiektów i wprowadzania w nich innych zmian w zależności od potrzeb operacji, za uprzednią zgodą państwa przyjmującego.

Artykuł 12

Śmierć członków personelu EUNAVFOR

1. Dowódca sił Unii Europejskiej ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia i podjąć w tym celu niezbędne kroki.

2. Nie przeprowadza się sekcji zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR bez zgody zainteresowanego państwa ani pod nieobecność przedstawiciela EUNAVFOR lub przedstawiciela zainteresowanego państwa.

3. Państwo przyjmujące oraz EUNAVFOR współpracują w jak najpełniejszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUNAVFOR do kraju pochodzenia.

Artykuł 13

Bezpieczeństwo EUNAVFOR i żandarmeria wojskowa

1. Państwo przyjmujące podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa EUNAVFOR i jego personelu poza jego obiektami.

2. Na terytorium lądowym państwa przyjmującego oraz na jego wodach EUNAVFOR jest upoważniony, we współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego, do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony obiektów, okrętów, statków powietrznych i zasobów EUNAVFOR, jak również chronionych przez niego okrętów przed wszelkim atakiem lub wtargnięciem z zewnątrz.

3. Dowódca sił Unii Europejskiej może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach.

4. Żandarmeria wojskowa, o której mowa w ust. 3, może także w porozumieniu i we współpracy z żandarmerią wojskową lub policją państwa przyjmującego podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUNAVFOR.

Artykuł 14

Łączność

1. EUNAVFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUNAVFOR współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

2. EUNAVFOR korzysta z prawa do nieograniczonej łączności radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w obiektach i między nimi, w tym instalowania kabli i linii naziemnych na potrzeby operacji.

3. W obrębie obiektów EUNAVFOR może podjąć działania niezbędne do przekazywania poczty adresowanej do EUNAVFOR lub jego personelu i przez nich nadawanej.

4. Warunki zastosowania niniejszego artykułu podlegają uzgodnieniom z właściwymi władzami państwa przyjmującego.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkód i strat

1. Roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub publicznego oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUNAVFOR są zaspokajane na drodze ugody.

2. Wnioski dotyczące roszczeń odszkodowawczych, o których mowa w ust. 1, są przekazywane EUNAVFOR za pośrednictwem właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez EUNAVFOR.

3. Jeżeli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji ds. roszczeń składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli EUNAVFOR i przedstawicieli państwa przyjmującego. Ugodę osiąga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. Jeśli niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń, zastosowanie mają następujące postanowienia:

a) w przypadku roszczeń w wysokości 80 000 EUR lub poniżej tej kwoty spór rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami Unii Europejskiej;

b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty80 000 EUR spór jest wnoszony przed trybunał rozjemczy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Trybunał rozjemczy, o którym mowa w ust. 4 lit. b), składa się z trzech sędziów polubownych, z których jeden jest wyznaczany przez państwo przyjmujące, jeden przez EUNAVFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i EUNAVFOR. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy sędziego polubownego w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a EUNAVFOR co do wyznaczenia trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczany przez prezesa Sądu Najwyższego Dżibuti.

6. EUNAVFOR oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji ds. roszczeń oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli EUNAVFOR oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej przez przedstawicieli państwa przyjmującego i przedstawicieli Unii Europejskiej.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W przypadkach gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUNAVFOR oraz jego personelu, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe organy lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu Unii Europejskiej lub jakiemukolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUNAVFOR.

Artykuł 18

Uzgodnienia wykonawcze

Na potrzeby niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne, finansowe lub techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą sił Unii Europejskiej oraz organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

Artykuł 19

Wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy przez okres dwunastu (12) miesięcy, po którym Strony zgadzają się dokonać jej wstępnej oceny. Niniejsza umowa ulega przedłużeniu na kolejne okresy jednego roku, chyba że zostanie wypowiedziana przez jedną ze Stron w drodze powiadomienia drugiej Strony z zachowaniem co najmniej miesięcznego okresu wypowiedzenia.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 1, 2, 3, 6 i 7, art. 6 ust. 1, 3, 4, 6, 8 i 9, art. 11 i art. 15 uznaje się za obowiązujące od dnia rozmieszczenia pierwszego członka personelu EUNAVFOR, jeśli data ta jest wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa może zostać zmieniona w drodze pisemnego porozumienia między Stronami.

4. Wypowiedzenie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonania niniejszej umowy przed jej wypowiedzeniem.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego umocowani, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Dżibuti dnia szesnastego lipca roku dwa tysiące dwudziestego szóstego, w dwóch egzemplarzach, w języku francuskim.

W imieniu Unii Europejskiej

.....

W imieniu Republiki Dżibuti

.....